

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 455/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Romanom Kašubom, Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., Horná 41, Banská Bystrica, vo veci namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 8/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2016 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 8/2013.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„V právnej veci žalobcu [REDAKOVANÉ] proti žalovanému [REDAKOVANÉ], ktorý je sťažovateľom, o zaplatenie 29.874,53 EUR s prísl. vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 12Co/8/2013 sťažovateľ zistil, že predmetná právna vec vedená na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 12Co/8/2013, ktorá bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 12Co pod č. k. 12Co/8/2013, má byť v súčasnosti prejednávaná a rozhodovaná senátom 17Co pod pôvodným č. k. 12Co/8/2013, pričom v súdnom spise sa o tejto zmene odvolacieho senátu nachádza len úradný záznam na liste č. 375, ktorý nie je ani datovaný (nie je na ňom uvedený dátum vyhotovenia) a nie je na ňom ani vlastnoručný podpis riadiacej predsedníčky senátu 17Co, ale len podpis, ktorý je odtlačkom pečiatky. V súdnom spise sa nenachádza resp. nie je žurnalizovaný žiadny doklad resp. dôkaz o skutočnostiach uvedených v predmetnom úradnom zázname nachádzajúcom sa na liste č. 375 súdneho spisu, najmä doklad o pridelení tejto veci sudcovi spravodajcovi JUDr. Petrovi Kvietkovi, ktorý v čase dôjdenia tohto súdneho spisu na Krajský súd v Banskej Bystrici nebol ešte sudcom Krajského súdu v Banskej Bystrici, a rovnako ani doklad o pridelení tejto veci na prejednanie a rozhodnutie do senátu 17Co náhodným výberom, čím s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 31/2001, z 15. marca 2001 došlo k porušeniu ústavného práva žalovaného na zákonného sudcu garantovaného v článku 48 ods. 1 Ústavy SR a k nesprávnemu obsadeniu odvolacieho senátu, nakoľko žalovaný má v tejto veci na Krajskom súde v Banskej Bystrici ako súde odvolacom troch zákonných sudcov v odvolacom senáte 12Co.

Teda, právna vec, ktorá napadla Krajskému súdu v Banskej Bystrici a bola prostredníctvom elektronickej podateľne náhodne pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 12Co pod č. k. 12Co/8/2013, bola z dôvodu prerozdelenia vecí pridelených do senátu 12Co pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 17Co bez relevantného dôvodu, pretože pri zmene v zložení senátu sa vec ponecháva v pôvodnom senáte, a prípadnú výraznú nerovnomernosť zaťaženia sudcov, ktorá však nie je v tejto právnej veci ani nijako preukázaná, nemožno odstraňovať jednoducho len zmenou zákonného odvolacieho senátu, ale možno ju odstrániť bez zmeny zákonného odvolacieho senátu len zmenou nápadu odvolacích senátov, prípadne pozastavením nápadu zákonnému

odvolaciemu senátu a zvýšením nápadu ostatných odvolacích senátov tak, aby k zmene zákonného odvolacieho senátu nedošlo.

S poukazom tiež aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 31/2001, z 15. marca 2001, sme toho názoru, že v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 12Co/8/2013 došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa na zákonného sudcu garantovaného v článku 48 ods. 1 Ústavy SR a k nesprávnemu obsadeniu odvolacieho senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici, nakoľko sťažovateľ má v predmetnej veci na Krajskom súde v Banskej Bystrici ako súde odvolacom troch zákonných sudcov a nie jedného, pričom člen príslušného senátu je zákonným sudcom účastníka konania bez ohľadu na to, či je zároveň aj sudcom referujúcim resp. sudcom spravodajcom.

Situáciu, keď odvolací senát 12Co nebol zrušený a pokračoval resp. pokračuje vo svojej rozhodovacej činnosti a JUDr. Peter Kvietok nebol jediným referujúcim sudcom v tejto veci v odvolacom senáte 12Co a ani členom senátu 12Co v čase pridelenia tejto právnej veci senátu 12Co a bol preradený z občianskoprávneho kolégia do správneho kolégia, nemožno subsumovať pod žiadny zákonný dôvod na prerozdelenie vecí senátu 12Co a zmenu zákonného odvolacieho senátu 12Co na odvolací senát 17Co v tejto právnej veci. ...

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sme toho názoru, že Krajský súd v Banskej Bystrici svojim postupom v odvolacom konaní číslo 12Co/8/2013 zmenou odvolacieho senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo senátu 12Co na senát 17Co porušil základné právo sťažovateľa na zákonného sudcu garantované v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko sťažovateľa týmto svojim postupom odňal zákonnému senátu (zákonným sudcom tvoriacim zákonný senát).“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na zákonného sudcu garantované v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici zmenou odvolacieho senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 12 Co/8/2013 zo senátu 12 Co na senát 17 Co porušené bolo.

2. Zákonným senátom sťažovateľa v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 12 Co/8/2013 je senát 12 Co.“

Na výzvu ústavného súdu sa k sťažnosti vyjadril krajský súd listom sp. zn. Spr 748/16 z 1. júla 2016, v ktorom uviedol:

«Právna vec navrhovateľa [REDAKOVANÉ] proti odporcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (sťažovateľovi) o zaplatenie 29.874,53 Eur s príslušenstvom vedená na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20C/106/2010 bola predložená za účelom rozhodnutia o odvolaní proti rozsudku okresného súdu č. k. 20C/106/2010-304 zo dňa 08. 10. 2012 Krajskému súde v Banskej Bystrici dňa 9. januára 2013.

Vec na krajskom súde bola aplikáciou (technickými a programovými prostriedkami MS SR) náhodným výberom pridelená a zapísaná do nápadu senátu 12Co pod sp. zn. 12Co/8/2013.

V čase nápadu veci na Krajský súd v Banskej Bystrici senát 12Co pracoval v zložení JUDr. Mária Trubanová, PhD. ako riadiaca pracovníčka senátu a členovia senátu JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD. a JUDr. Renáta Deáková. Sudcom spravodajcom veci sp. zn. 12Co/8/2013 bola JUDr. Mária Trubanová, PhD.

Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Banskej Bystrici v danom čase malo počet sudcov, ktorý nepostačoval na vytvorenie šesť kompletných trojčlenných odvolacích senátov, a práve v senáte 12Co členka senátu JUDr. Renáta Deáková bola zároveň aj členkou senátu 17Co. Nápad vecí bol sudkyňi JUDr. Renáte Deákovej pridelený len v senáte 17Co. V senáte 12Co sa podieľala len na prejednávaní a rozhodovaní vecí ako členka senátu, bez pridelenia vecí.

Súdna rada Slovenskej republiky na svojom 10. zasadnutí, ktoré sa konalo dňa 24. septembra 2013, dočasne preložila Mgr. Katarínu Katkovú, sudkyňu Okresného súdu Lučenec na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Banskej Bystrici od 1. októbra 2013. Dodatkom č. 11 predsedu krajského súdu k Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2013 bola Mgr. Katarína Katková zaradená do senátu občianskoprávneho kolégia 12Co a zároveň JUDr. Renáta Deáková bola z uvedeného senátu vyradená. Od 1. októbra 2013 senát 12Co preto pracoval v zložení JUDr. Mária Trubanová, PhD.

Ako riadiaca predsedníčka senátu a členovia senátu JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD. a Mgr. Katarína Katková.

JUDr. Mária Trubanová, PhD. sa stala dlhodobo práceneschopnou od 15. novembra 2013 do 28. februára 2015.

Počas práceneschopnosti JUDr. Márie Trubanovej, PhD. riadiaceho predsedu zastupoval druhý predseda senátu, ktorým bol JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.

Od 1. októbra 2014 do 15. mája 2015 bol dlhodobo práceneschopný aj JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.

Potom, čo sa aj druhý predseda senátu JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD. stal práceneschopným, a členka senátu Mgr. Katarína Katková nebola predsedníčkou senátu, pre ďalšie konania bolo potrebné prideliť do senátu predsedu senátu.

Neskončené veci napadnuté do senátu 12Co do 30. septembra 2014 sa ponechali v senáte 12Co.

Súdna rada Slovenskej republiky na svojom 22. zasadnutí, ktoré sa konalo 10. novembra 2014, uznesením č. 355 dočasne pridelila JUDr. Petra Kvietka, sudcu Okresného súdu Revúca na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Banskej Bystrici na obdobie od 1. decembra 2014 do 31. decembra 2014. Uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky č. 277 zo dňa 20. mája 2014 bol JUDr. Peter Kvietok, sudca Okresného súdu Revúca trvalo preložený na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Banskej Bystrici, s účinnosťou od 1. januára 2015. V zmysle Dodatku č. 13 predsedu krajského súdu k Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2014 bol JUDr. Peter Kvietok zaradený do senátu 12Co občianskoprávneho kolégia. Senát 12Co tak pracoval od 1. decembra 2014 v zložení Mgr. Katarína Katková a JUDr. Peter Kvietok, kým funkciu riadiaceho predsedu senátu (namiesto JUDr. Márie Trubanovej, PhD. a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD.) bolo potrebné riešiť pridelovaním sudcov z iného senátu, a to v období od 1. decembra 2014 do 31. decembra 2014 to bol Mgr. Dušan Ďurian.

JUDr. Mária Trubanová, PhD., riadiaca predsedníčka senátu 12Co až dňom 1. marca 2015 ukončila práceneschopnosť, a následne sa ujala funkcie riadiacej predsedníčky senátu 12Co s členmi senátu Mgr. Katarínou Katkovou a JUDr. Petrom Kvietkom (JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD., ako predseda senátu bol stále práceneschopný od 1. októbra 2014).

Súdna rada Slovenskej republiky na svojom 28. zasadnutí, ktoré sa konalo 30. marca 2015, dočasne preradila JUDr. Máriu Trubanovú, PhD. riadiacu predsedníčku senátu 12Co občianskoprávneho kolégia na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky na obdobie od 1. apríla 2015 do 31. marca 2016. Z uvedeného dôvodu JUDr. Mária Trubanová, PhD. z dôvodu dočasného pridelenia na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky bola vyradená zo senátu 12Co.

Veci napadnuté do senátu 12Co a pôvodne pridelené JUDr. Márii Trubanovej, PhD. ako sudcovi spravodajcovi zostali v senáte 12Co, ale boli v rámci senátu prerozdelené a pridelené JUDr. Petrovi Kvietkovi.

Na základe písomného súhlasu JUDr. Petra Kvietka, sudcu občianskoprávneho kolégia v zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a vzhľadom na neobsadený senát v správnom kolégiu, bol JUDr. Peter Kvietok preložený súčinnosťou od 1. augusta 2015 z občianskoprávneho kolégia do správneho kolégia.

Podľa bodu VI., 2.6.6 dodatku č. 9 na rok 2015

„Veci napadnuté do senátu 12 Co, 12 CoP, 12 CoE, 12 CoPom, 12 NcC, 12 CoD, 12 CoPr, 12 CoR, 12 CoSr do 31. 7. 2015 sa dokončia v aktuálnom zložení senátu po 1. 8. 2015, okrem vecí o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej všeobecnými súdmi v exekučnom konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a vecí agendy CoE, v ktorých je sudcom spravodajcom JUDr. Peter Kvietok. Veci napadnuté do senátu 12 CoE a veci o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej všeobecnými súdmi v exekučnom konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. napadnuté do senátu 12 Co, do 31.7.2015, v ktorých je sudcom spravodajcom JUDr. Peter Kvietok sa dokončia v senáte 1 CoE a 1 Co v zložení od 1. 8. 2015. K prerozdeleniu vecí dochádza z dôvodu zmeny v zložení senátu 12 Co, 12 CoP, 12 CoE, 12 CoPom, 12 NcC, 12 CoD, 12 CoPr, 12 CoR, 12 CoSr, následkom zaradenia JUDr. Petra Kvietka do správneho kolégia, za účelom rovnomerného zaťaženia sudcov. Senáty správneho kolégia 1Co a 1CoE vybavujú aj agendu náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej všeobecnými súdmi v exekučnom konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z., a agendu CoE, preto uvedené veci sa prerozdeľujú do senátu, kde sa zaraďuje ich sudca spravodajca JUDr. Peter Kvietok v súlade s § 51 ods. 4 písm. b/ zákona č. 757/2004 Z. z. a čl. III. bod 2. písm. b/rozvrhu práce“.

V zmysle Dodatku č. 10 predsedu krajského súdu k Rozvrhu práce Krajského súdu v Banskej Bystrici na rok 2015 sa tento zmenil v bode 2.6.7 tak, že „pridelené neskončené veci napadnuté do senátu 12Co, 12CoP, 12CoPr, 17Co a 14Co podľa priloženého zoznamu, v ktorých do 31. júla 2015 bol sudcom spravodajcom JUDr. Peter Kvietok (okrem vecí aj náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej všeobecnými súdmi v exekučnom konaní podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a vecí agendy CoE) sa prerozdelia náhodným výberom pomocou aplikácie jednotlivým senátom občianskoprávneho kolégia krajského súdu podľa základného pomeru nápadu, v krokoch I. až IV. K prerozdeleniu vecí dochádza v súlade s § 51 ods. 4 písm. b), c) zákona č. 757/2004 Z. z., z dôvodu zmeny v zložení senátu v dôsledku zaradenia JUDr. Petra Kvietka do správneho kolégia od 1. augusta 2015 za účelom odstránenia výraznej nerovnomernosti zaťaženia zostávajúcich sudcov pôvodného senátu. Prerozdelenie vecí bolo prerokované s predsedníčkou občianskoprávneho kolégia za účasti riadiacich predsedov senátov občianskoprávneho kolégia“.

Podľa § 51 ods. 4 písm. b), c) zákona č. 757/2004 Z. z. náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom sa podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade

b) zmeny v obsadení súdu sudcami, a to vrátane zmeny v dôsledku dočasného pridelenia sudcu; pri zmene v zložení senátu sa vec ponecháva v pôvodnom senáte, alebo sa prerozdelí do iného senátu, kde sa zaraďuje sudca spravodajca tak, aby prerozdelením vecí bola zabezpečená rovnomerná zaťaženosť senátov na súde,

c) výraznej nerovnomernosti zaťaženosť sudcov.

Nakoľko JUDr. Peter Kvietok, ako sudca spravodajca vecí po tom, čo mu vec bola pridelená ako členovi senátu 12Co po preradení JUDr. Márie Trubanovej, PhD. na výkon funkcie sudcu na Najvyšší súd Slovenskej republiky, bol preložený do správneho kolégia krajského súdu, bolo potrebné jemu pridelené veci po JUDr. Márii Trubanovej, PhD. prerozdeliť tak, aby nedochádzalo k nerovnomernému zaťaženiu senátu 12Co, ktorý ďalej zostal pracovať len v zložení pôvodných dvoch členov (JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD., Mgr. Katarína Katková; tretí člen senátu bol pridelený z iného senátu).

Ako vyplýva z potvrdenia vydaného podateľňou Krajského súdu v Banskej Bystrici, vec vedená pod sp. zn. 12Co/8/2013 bola dňa 7. septembra 2015 pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu krajského súdu 17Co.

Senát 17Co pracuje v zložení JUDr. Zita Nagypálová, riadiaca predsedníčka senátu a predsedovia senátov Mgr. Dušan Ďurian a JUDr. Renáta Deáková. ...

Pridelenie veci sp. zn. 12Co/8/2013 na prejednanie a rozhodnutie senátu 17Co bolo vykonané v súlade s rozvrhom práce, v súlade s § 51 ods. 4 písm. b), c) zákona č. 757/2004 Z. z.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi

napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Z obsahu sťažnosti, ako aj navrhovaného petitu vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 8/2013, a to podľa sťažovateľa nedôvodnou zmenou senátu krajského súdu 12 Co, ktorému bola vec pôvodne pridelená na senát 17 Co.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi

zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Ústavný súd poukazuje na svoje rozhodnutia, podľa ktorých „všeobecné súdy sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie základných práv a slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje” (I. ÚS 9/00), v dôsledku čoho „do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť iba vtedy, ak by ich rozhodnutia (a im predchádzajúci postup) boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie niektorého z princípov spravodlivého procesu, ktoré nebolo napravené ani v inštančnom (opravnom) postupe všeobecných súdov” (I. ÚS 24/00). Inými slovami, za situácie, ak právny poriadok pripúšťa iné možnosti nápravy pomocou riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku, resp. toho času Civilného sporového poriadku, nie je možné domáhať sa ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd pripomína, že po prerokovaní a následnom vydaní rozhodnutia vo veci samej má sťažovateľ vždy právo v rámci riadnych, ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov – odvolania a dovolania – namietať ním tvrdenú skutočnosť, že vo veci nerozhodoval zákonný sudca. Ustanovenie § 420 písm. e) Civilného sporového poriadku zakladá prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Aj z ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že podľa platnej právnej úpravy konania pred všeobecnými súdmi, postupov a judikatúry všeobecného súdnictva sú závažné procesné pochybenia v konaní všeobecných súdov (vrátane porušenia základného práva na

zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy) dôvodom i na podanie dovolania (IV. ÚS 26/04, IV. ÚS 201/04, III. ÚS 640/2014).

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že sťažovateľ stále má (do právoplatného, ale aj po právoplatnom skončení jeho občianskoprávnej veci) k dispozícii prostriedky dostupnej a účinnej ochrany svojho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi, a z tohto dôvodu nie je daná právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať v tejto časti o jeho sťažnosti.

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ochranu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy vo vzťahu k postupu krajského súdu v súvislosti so zmenou odvolacieho senátu krajského súdu v odvolacom konaní vedenom vo veci samej, a to bez právoplatného skončenia veci rozhodnutím krajského súdu a bez využitia dostupných riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov sťažovateľom. Ústavný súd sa v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci meritom podanej sťažnosti nezaoberal, ale túto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú (§53 ods. 1 zákona o ústavnom súde) tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa jednotlivými nárokmi sťažovateľa uplatňovanými v sťažnosti už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016